Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Thursday, 21 July 2011 22:38 - Last Updated Sunday, 05 June 2016 01:35

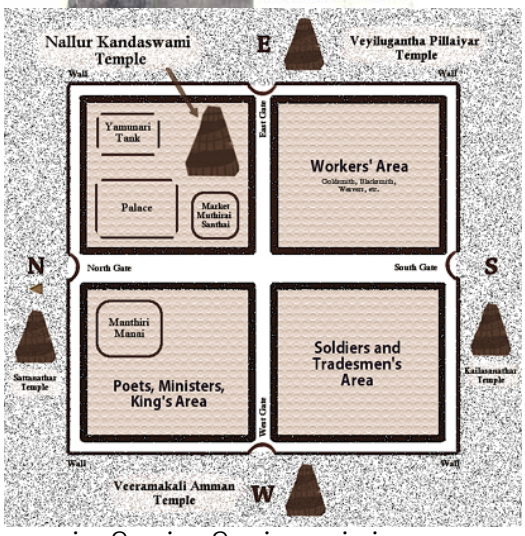

ஈழத்தமிழர்களின் யாழ்ப்பாண அரசர்களின் காலத்தில் இராஜதானியாகத் திகழ்ந்த நல்லூர் இராஜதானியின் நகர அமைப்பு எவ்விதம் இருந்திருக்கலாமென்பதை வரலாற்று நூல்கள், வளிக்கள ஆய்வுகள் (Field Work) , தனென்னிந்தியக் கட்டடக் கலை நூல்கள் மற்றும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் அடிப்படையில் விளைந்த தர்க்கத்தின் அடிப்படையில் உய்த்துணர மூயன்றதின் விளைவாக உருவானதே இந்த நூல். இதன் முதற் பதிப்பு ஏற்கனவே 1996 டிசம்பரில் ஸ்நகோ (தமிழகம்) மற்றும் மங்கை பதிப்பகம் (கனடா) ஆகிய பதிப்பகங்களின் கூட்டு முயற்சியாக வளிவந்திருந்தது. இது பற்றிய மதிப்புரைகள் கணயாழி, ஆறாந் திணை (இணையை இதழ்) மற்றும் மறுமொழி (கனடா) ஆகிய சஞ்சிகை இணையை இதழ்களில் வளிவந்திருந்தன. இலங்கையிலிருந்து கே.எஸ்.சிவகுமாரன் இலங்கையிலிருந்து வளிவரும் 'டயெலி நியூஸ்' பத்திரிகையில் இதுபற்றியதொரு விமரிசனத்தை எழுதியிருந்தார். ஈழத்திலிருந்து வறேநெந்தப் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் இதுபற்றிய தகவல்கள் அல்லது விமரிசனங்களதோவது வந்ததாயனென்பதை நானாறியனே். இருந்தால் அறியத்தாருங்கள் (ஓரு பதிவுக்காக).

இலங்கையில் மட்டுமல்ல தமிழகத்திலிருந்துக் கூட இவ்விதமானதொரு நகர அமைப்பு நூல் நானறிந்த வரையில் வளிவந்ததாகத் தரியவில்லை. பொதுவாக நகர அமைப்பு பற்றித்

தரிவித்த தகவல்களதை் திரட்டி ஆய்வு நூல்கள் வந்திருக்கின்றனவே தவிர ஓரு குறிப்பிட்ட நகர அமபை்பு பற்றி முறையான ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு நூலதேும் வந்ததாகத் தரியவில்லை. இந்நிலையில் இந்நூலுக்கொரு முதனூலனை்றதொரு முக்கியத்துவமுண்டு. இந்தத் துறையில் ஆய்வு சயெ்ய விளையும் மாணவர்களுக்கு முதனூலாகவும் உதாரணப் பிரதியாகவும் நிச்சயம் இந்த நூலிருக்கும். இந்நூலின் அணிந்துரையில் பிரபல எழுத்தாளர் சி.யோகநாதன் கூறுவதுபோல் 'பின்னொருகாலத்தில் ,சுதந்திரக்காற்று வீ சும் சுழலில் வாழப்போகின்ற இளந்தலமைுறை ஆய்வாளர்களுக்கு இந்த நூல் ஓர் ஆக்கபூர்வமான வழிகாட்டியாக அமயைுமனை்று நிச்சயமாக நம்புகின்றனே். ஏற்கனவே வளிைவந்த நூற் பிரதி மலேும் புதுக்கி இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் முன்னுரையில் கூறியிருப்பது போல் எனக்கு நல்லூர் நகர அமபை்பு பற்றி ஆராய வணே்டுமனை்னும் ஆவல் ஏற்பட்டதற்கும் பல காரணங்களுண்டு. சிறு வயதில் நான் படித்த நாவல்கள் கூறிப்பாகக் கல்கி , ஜகெசிற்பியன் போன்றவர்களின் நாவல்கள் தமிழர்களின் அன்றயை தலநைகர்களான தஞ்சாவூர், காஞ்சி போன்றவற்றின் நகர் அமபை்பு பற்றி அறியும் ஆர்வத்தினை அதிகரிக்க வதை்தன. நல்லூர் ராஜதானியபை் பொறுத்தவரையில் போதிய வரலாற்றுச் சின்னங்கள் பாதுகாக்கப் படவில்லை. நல்லூர் இராஜதானி புகழ்பறெ்று விளங்குவதற்கும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் புகழ் பறெ்ற தலநைகர்களாக விளங்கிய நகர்கள் அநுராதபுரம், யாப்பகுவா போன்ற தனெ்னிலங்கை நகரங்கள். அவை பற்றியலெ்லாம் விரிவான நூல்கள், ஆய்வுகள் வளிைவந்திருக்கும் போது நல்லூர் இராஜதானியின் நகர் அமபை்பு பற்றிய ஆய்வுகளதெுவும் வளிைவராதது துரதிருஷ்டமானது.

யாழ்ப்பாண வபைவமாலை போன்ற நூல்கள், பேரத்துக்கீ சரின் கூறிப்புகள் போன்றவற்றில் நகர் பற்றிய தகவல்கள் ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றன. அவை தவிர ஆய்வுகள் ஏதும் இதுவரையில் வளிைவந்திருக்கவில்லை எனது இந்த நூல் தவிர். மறொட்டுவை பல்கலகை் கழகத்தில் பயின்று கொண்டிருந்த காலத்தில் 'பாரம்பர்யக் கட்டடக் கலை' (Traditional Architecture) பற்றி நிமால் டி சில்வா என்னும் சிங்களப் விரிவுரையாளர் விரிவுரைகள் நடாத்திக் கொண்டிருந்தார். அப்பேது அவர் ரோலன் டி சில்வாவின் 'பண்டையை அநுராதபுர நகர் அமபை்பு' பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரையினை எமக்கு ஓரு விரிவுரையில் அறிமுகப்படுத்தினார். அதுவும் எனக்கு நல்லூர் இராஜதானி நகர் அமபை்பு பற்றி அறியும் ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்தியது. அச்சமயம் கட்டடக் கலை இறுதியாண்டில் பயின்று கொண்டிருந்த நண்பர் தனபாலசிங்கம் தானும் இந்நகர் பற்றி ஆய்வு சயெ்ய விரும்பியதாகவும் போதிய தகவல்களபை் பறெ முடியாத நிலையில் அவ்வணெ்ணத்தினகை் கவைிட நரே்ந்ததாகவும் கூறிப்பிட்டிருந்தார். அதுவும் எனக்கு நல்லூர் நகர் அமபை்பு பற்றி அறியும் ஆர்வத்தினை அதிகரித்தது. இதன் காரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில், வடபகுதியில் காணப்படும் பழமயின் சின்னங்கள் ஆதரிப்பாரற்றுக் கிடக்கும் நிலை பற்றி அறியத் தரும் மாகமாகச் சில கட்டுரைகளை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வளிைவந்த 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் வாரமலரில் எழுதினனே். 'நல்லூர் ராஜதானி", 'நல்லூர் ராஜதானி நகர அமபை்பு', 'பழமையின் சின்னங்கள் பணேப்படுதலின் அவசியம்' என்னும் தலபை்புகளில் ஈழநாடு பத்திரிகை அவற்றினை பிரசுரித்திருந்தது. அக்காலகட்டத்தில் தகவல்களபை் பறெும் முகமாக , யாழ்ப்பாணப்

பல்கலைக் கழகத்தில் விஞ்ஞான பிரிவில் பயின்றே கொண்டிருந்த நண்பர் ஆனந்தகுமாரனுடன் பரோசிரியர் கா.இந்திரபாலவசை் சந்தித்தனே். அவர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் 'கோப்பாய்க் கோட்டை' பற்றிய கட்டுரை பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதன் விளைவாக அதே பற்றிக் 'கோப்பாய்ப் பழயை கோட்டையின் கோலம்' என்னும் கட்டுரையினை வீ ரகேசரியில் எழுதினனே். அதற்குச் சன்மானமாக அவர்கள் மூப்பத்தைந்து ரூபா அனுப்பியிருந்தார்கள். மலேும் இவ்வாய்வு சம்பந்தமாக அப்போது யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர் தலைவராகவிருந்த கவிஞர் வ.ஐ.ச.ஜயெபாலனசை் சந்தித்தனே். அவர் தன்வசமிருந்த 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை'யினதை் தந்துதவினார். அக்காலகட்டத்தில் 'பழமையின் சின்னங்கள் பணேப்படுதலின் அவசியம்' பற்றி ஈழநாடு பத்திரிகையில் வளிவந்த எனது கட்டுரையில் யாழ் சந்தையில் அமைந்திருந்த 'கங்கா சத்திரம்' பரோன்றவற்றை் பணே்தலின் அவசியம் பற்றிக் குறிப்பிருந்தனே். அக்கட்டுரை வளிவந்த சிறிது காலத்தின் பின் அச்சத்திரத்தினை யாழ்மாநகரசபையினர் உடதை்தே விட்டனர். அக்காலகட்டத்தில் மழுங்காவில் பகுதியில் அமைந்திருந்த 'பல்லவராயன் கட்டுக்' காட்டுப் பகுதியில் ஓரு நாள் மழுவதும் இடிபாடுகளதை் தடேி அலைந்தே திரிந்ததே மறக்க மடியாத அனுபவம்.

வடக்கில் மட்டுமல்ல, கிழக்கிலும் திருமலை, மட்டக்களப்பு பரோன்ற மாவட்டங்களில் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட வணே்டிய சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல இடங்கள், விடயங்கள் உள்ளன. இவை பற்றியும் ஆய்வுகள் விரிவாக நடத்தப்படவணே்டும் என்பதுமனெ் அவா. ஈழத்தில் திராவிடர்களின் நகர் அமபை்புக் கலை பற்றிய வரலாற்றின் பரிணாம வளர்ச்சியினை அறிந்தே கொள்ளுதற்கு நகர் அமபை்புக் கலையில், கட்டடக் கலையில் பாண்டித்தியம் பறெ்றவர்கள், வரலாற்றறிஞர்கள், தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களுடன் இணைந்தே விரிவான ஆய்வுகள் எதிர்காலத்தில் சயெ்வார்களனெ நான் திடமாக நம்புகின்றனே். இதுவரை காலமும் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களும், வரலாற்றுப் படடதாரிகள் மட்டுமே நகர் அமபை்புக் கலை அல்லது கட்டடக் கலை பற்றிய பரோதிய அடிப்படை விடயங்கள் பற்றிய அறிதலரோ பூரிதலற்றே தம் வழியில் ஆய்வுகளை மறே்கொண்ட காரணத்தினால் தான் திராவிடர்களின் நகர் அமபை்புக் கலை பற்றியரோ, அல்லது கட்டடக்கலை பற்றியரோ விரிவாக ஆய்வு ரீ தியில் தமதே கவனத்தபை் பரோதிய அளவில் சலெுத்தவில்லையனெ நான் கருதுகின்றனே். அந்நிலை மாறுவதற்கே அனதை்தும் பிரிவினரும் ஆய்வுகளில் ப□ரண பங்களிப்பினை வழங்க வணே்டியதன் தவேை மும்கியம்.

பரோசிரியர் கா.இந்திரபாலா இந்த விடயத்தில் விதிவிலக்கானவர். அவர் ஈழத்துத் திராவிடக்கலை பற்றிக் கட்டுரைகள் பல எழுதியிருக்கின்றார். அவரும் க□ட ஈழத்துத் தமிழ் மன்னர்கள் காலத்தில் புகழ்பறெ்றே விளங்கிய இராஜதானிகள் பற்றிய விரிவான நகர் அமபை்பு பற்றியதெுவும் எழுதவில்லை. ஏனயை வரலாற்றுத்துறபை் பரோசிரியர்களால் வரலாறு பற்றிய ஆய்வுகளசை் சயெ்ய முடிந்ததே தவிர அதற்கு மலே் அவர்களாலும் சலெ்ல முடியவில்லை. பொ.ரகுபதி பரோன்ற தொல்லியர் துறை ஆய்வாளர்களும் அகழ்ந்தடெுத்தததை்தான் ஆய்வு சயெ்தார்கள். பரோதிய ஆதாரங்கள் இல்லாத விடயத்தில் கை வகை்கத் துணியவில்லை. இந்த விடயத்தில் ஈழத்தில் படட்டம் பறெும் கட்டடக் கலைஞர்களின் பட்டப்படிப்பிலுள்ள மும்கிய குறபைாடுகளிலொன்று அவர்களுக்குத் திராவிடக்கட்டடக்கலை பற்றியதெுவும் விரிவாகக்

கற்பிக்கப்படுவதில்லை. பிரும்பாலான பட்டதாரிகள் பட்டம் பெற்று வரும் பொழுது திறமையான வரைபடஞர்களாகத்தான் வெளிவருகின்றார்களே தவிர கட்டக்கலைத் தூறையிலோ, அல்லது நகர அமைப்புத் தூறையிலோ அவற்றின் பலவேறு காலகட்ட பரிணாம வளர்ச்சியினை நன்கு பூரிந்து கொண்ட ஆழ்ந்த பூலமை மிக்கவர்களாகவோ வெளிவருவதில்லை. அவர்கள் தங்களது பட்டப் படிப்புக்குத் தவேயான ஆய்வுகளுக்குரிய கருப்பொருட்களாக ஏற்கனவே இருக்கும் கோட்டைகள், மாளிகைகள், மடங்கள், கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் போன்றவற்றைத்தான் எடுத்துக் கொள்கின்றார்கள். இந்நிலை மாறி ஈழத்தமிழர்களின் வரலாற்றில் தெளிவற்றுக் கிடக்கும் விடயங்களை தெளிவுபடுத்தும் விடயங்களை மையமாக வதைத்து, உதாரணமாக சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நகர்களின் நகர அமைப்பு, காணப்படும் சிதவைுகளின் , வரலாற்றுத் தகவல்களின் அடிப்படையில் நிலவிய கட்டக்கலை போன்ற விடயங்களை மையமாக வதைத்து ஆய்வுகளைச் செய்ய முன்வரவேண்டும். சித்தியடவைதை மட்டுமே சிந்தனையாகக் கொண்டு ஆய்வுக்குரிய விடயங்களைத் தெரிவு செய்வதை அவர்கள் கூறதைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நல்லூர் இராஜதானி பற்றி நான் ஆராய விளைந்ததற்கு இதுவுமொரு முக்கிய காரணங்களிலொன்று. தமிழ்ப் பகுதிகளிலுள்ள பல்கலைக்கழங்களில் கட்டக்கலை பற்றிய பட்டப் படிப்பினை ஆரம்பிக்க முயற்சிகளெடுக்க வேண்டும். திராவிடக்கட்டக்கலை/ நகர அமைப்பு பற்றிய ஆய்வுகள் அதிகரிப்பதற்கிது உதவும். மலேும் முன்பே கூறிப்பிட்டுள்ளதுபோல் கட்டக்கலை/நகர அமைப்புத் திட்டமிடும் வல்லுனர்கள், வரலாற்றுப் பரோசிரியர்கள், தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் கிய அனதைத்துப் பிரிவினரும் ஒன்றிணைந்து இயங்குவதன் மூலம் ஈழத்தமிழர்களின் கட்டக்கலை, நகர அமைப்புக் கலை பற்றிய பல ஆய்வுகளைத் தூரிதமாக்க முடியும். இது ஈழத்துக்கு மட்டுமல்ல தமிழகத்துக்கும் கூடப் பொருந்தும். அங்கும் பண்டயை தமிழர்களின் இராஜதானிகள் அல்லது பூகழ்பெற்ற பூராதன நகர்கள் பற்றிய விரிவான ய்வுகளதேும் வந்ததாக நானறிந்த வரயில் தரியவில்லை. திராவிடக்க கட்டக்கலை பற்றிக் கூடத் தமிழில் பிரஞ்சு அறிஞரான ழுவோ தூப்ரூயல் மூயன்ற அளவுக்கு வறேு யாரும் மூயன்றதாகத் தரியவில்லை. பிரபல நாவலாசிரியர் மறைந்த நா. பார்த்தசாரதி தமிழர்களின் நகர் அமைப்புக் கலை பற்றிச் சங்க இலக்கியங்களில் கூறப்படும் தகவல்கள் அடிப்படையில் பொதுவானதொரு நூலொன்றினை எழுதியிருக்கிறார்; ஆனால் வறேு யாரும் ஏதாவதொரு நகர் பற்றி விரிவாக ஆய்வு பூர்வமாக எழுதியதாகத் தரியவில்லை. இந்நிலை மாற வேண்டும். இத்தகையதொரு சூழலில்தான் இந்த 'நல்லூர் இராஜதானி: நகர அமைப்பு' என்னுமிந்த நூலுக்கொரு முக்கியமுண்டு. காணப்படும், வீதி/காணிப் பயெர்கள், சரித்திர சின்னங்கள், பண்டயை இந்துக் கட்டக்கலை/ நகர அமைப்பு பற்றிய ஆய்வுகள், வரலாற்று நூல்கள்/கூறிப்புகள் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் ஆய்ந்து பெற்ற முடிவுகளின் அடிப்படையில் தர்க்கபூர்வமாக எழுதப்பட்டுள்ள முதனூலனென்ற பெருமை இதற்குண்டு.

மறேுபடி 'நல்லூர் இராஜதானி: நகர அமைப்பு' நூலினைப் 'பதிவுகள்' வாசகர்களுக்காக இங்கு பிரசுரிப்பதில் மகிழ்ச்சியடகைிறனே். பதிவுகள் மூலம் உலகின் பல பகுதிகளிலும் வாழும் தமிழ் மக்கள் பலரசை் சனெ்றடயையும் வாய்ப்பிரும்பதால் இங்கு பிரசுரிப்பதும் பொருத்தமானதே.

மறேபடி 'நல்லூர் இராஜதானி: நகர அமைப்பு' என்னும் நூல் பின்வரும் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்தியாயம் ஒன்று: 'நல்லூரும் சிங்கை நகரும்'!
அத்தியாயம் இரண்டு: 'நல்லூரும் யாழ்ப்பாணமும்'!
அத்தியாயம் மூன்று: 'நல்லூர் இராஜதானி: வரலாற்றுத் தகவல்கள்!'
அத்தியாயம் நான்கு: 'நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்!'
அத்தியாயம் ஐந்து: 'நல்லூர்க் கோட்டையும் மதில்களும்!'
அத்தியாயம் ஆறு: 'வளிக்கள ஆய்வுத் தகவல்கள்!'
அத்தியாயம் ஏழு: 'கோட்டவாசலும், கோட்டையடியும் வயிலுகந்த பிள்ளையார் ஆலயமும்!'
அத்தியாயம் எட்டு: 'பண்டைய நூல்களும், இந்துக் கட்டடக் கலையும்!"
அத்தியாயம் ஒன்பது: 'இந்துக்களின் நகர அமைப்பும் , சாதியும்!'
அத்தியாயம் பத்து: பண்டைய தமிழர்களின் ஆலய, தூறமைக, கோ நகரங்கள்!
அத்தியாயம் பதினொன்று: 'நல்லூர் இராஜதானி: நகர அமைப்பு!'

□□□□□□□□□□□ □□□□□□: □□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□!

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் தலைநகராக விளங்கிய நகர்களாக 'சிங்கை நகர்', நல்லூர் ஆகியவற்றைக் கூறலாம். நாக அரசர்களின் காலகட்டத்தில் கதிரமலை என அழைக்கப்பட்ட கந்தரோடை ராஜதானி அந்தஸ்தினை வகித்தே வந்தது. அதன்பின் அந்த நிலையினை அடைந்தவை மறேக்கூறப்பட்ட சிங்கை நகர், நல்லூர் ஆகிய நகர்களே. வரலாற்றே ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் மறேபடி சிங்கைநகர், நல்லூர் பற்றிய விடயத்தில் ஓரே கூழப்பநிலை நிலவுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஓரே சாரார் சிங்கை நகரும் நல்லூரும் ஒன்றேயெனெகெ் கருதுகின்றார்கள். மறுசாராரோ நல்லூரும் சிங்கை நகரும் ஓரேவறேே காலகட்டங்களில் இராஜதானிகளாக விளங்கிய இரேவறேேநகர்களெனெக் கருதுகின்றனர். கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலத்தின் கருத்துப்படி நல்லூரும் சிங்கை நகரும் ஒன்றே. "பொதுவாக நல்லூரே சிங்கைநகரனெ அழகைக்கபட்டே வந்தது எனலாம்..'(கட்டுரை: யாழ்ப்பாண இராச்சியம்; ஈழமுரசு(கனடா) 25-02-1994).

"..கூவறோ சுவாமிகளின் சான்றுபடி கரையிலிருந்து நல்லூருக்கு வரும் வழியில் சுங்கூநயனார் (chungainayanar) அதாவது சிங்கைநகர் எனும் பலமான அரணுள்ள இடம் பற்றிக் கூறிப்பு வருகின்றது. இதுவே தமிழ் நூல்களிலும்ம் கோட்டகத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும், தமிழகக் கல்வெட்டிலும் வரும் சிங்கைநகர் அல்லது நல்லூராகும்..."(ஈழமுரசு, கனடா, 11-03-1994).

முத்துக்கவிராசர் என்பவரால் கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவில் அல்லது 17ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படும் கலையமாலையும் முதலாவது சிங்கை ஆரியன் நல்லூரதை் தலைநகராக அமதை்த வரலாற்றைக் கூறும். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், முதலியார் சி.இராசநாயகம், கலாநிதி க.சி.நடராசா போன்றவர்களின் கருத்துப்படி நல்லூரும் சிங்கை நகரும் இருவேறு வேறான இரு நகரங்கள்.

"யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சி கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பித்ததனெ்பர் வரலாற்றாசிரியர்கள். அம்மன்னர் சுகெராசசுகேரன், பரராசசுகேரன் என்ற பட்டப்பயெர்கள் ஓருவர் பின் ஓருவர் ஓருவராகச் சூடிக்கொண்டு சிலகாலம் சிங்கை நகரிலிருந்தும் பின்னர் நல்லூரிலிருந்தும் அரசு சலெுத்தினர்.." (க.சி.நடராசவின் 'ஈழத்தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி', பக்கம் 6).

"பராக்கிரமபாகுவின் கபடசிந்தயைை அறியாத சணெ்பகப்பரெுமாள் யாழ்ப்பாணம் போய்ப் பழயை தலைநைகர் பாழாய்ப்போய் விட்டமயினால் நல்லூரிலே கி.பி.1450இல் ஓரு புது நகரடெுப்பித்துச் ஸ்ரீ சங்கபோதி பூவனகேபாகு என்னும் சிங்கள நாமத்தோடு பதினழோு வருடங்களாக அரசு சயெ்து வந்தான்.."(முதலியார் இராசநாயகத்தின் 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்', பக்கம் 75).

கலையமாலை, வயைாபாடல் போன்ற நூல்களின் அடிப்படயைில் எழுதப்பட்ட யாழ்ப்பாண வபைவமாலையைில் மயில்வாகனப் புலவரோ சிங்கையாரியராசன் (முதல் ஆரியராசன்) நல்லூரிலயேே தனது அரசிருக்கயைை ஸ்தாபித்ததாகக் கூறுவார். இவ்விதமாக நல்லூர் பற்றியும் சிங்கைநகர் பற்றியும் நிலவுகின்ற இருவேறான கருத்துக்களில் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், முதலியார் சி.இராசநாயகம், க.சி.நடராசா போன்றோர் கருதுவது போன்று நல்லூரும் சிங்கை நகரும் இருவேறு நகரங்கள் என்பதே ஏற்கக் கூடியதாக உள்ளது. இவற்றிற்கு ஆதாரங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்.

1. ககோலயைில் கொட்டகமா என்னுமிடத்தில் கண்டெுக்கப்பட்ட கல்வெட்டொன்று பின்வருமாறு கூறுகிறது. "..கங்கணம் வறே் கண்ணிணையாற் காட்டினார் காமர்வளபை்

பங்கயக்கை மறேற்றிலதம் பாரித்தார் - பொங்கொலி நீ ர்ச்சிங்கைநகராரியனசை் சரோவனாரசேர் தங்கள் மடமாதர்தாம்...".

இவ்வணெ்பாவில் 'பொங்கொலிநீ ர்ச் சிங்கைந்கராரியர்..' என சிறப்பித்தாக் கறப்படாவதாபற்றி மாதலியார் செ.இராசநாயகம் பின்வராமாறா கறாகின்றார்:

"..இச்சிங்கைநகர் அடியடியாகப் பலவாரியச் சக்கரவர்த்திகளாக்கா மகானோன்னத இராசதானியாகவதற்கா மாதன் மாதலடியிட்டவன் இவ்வாக்கிரசிங்கனே. 'பொங்கொலி நீ ர்ச் சிங்கை நகர்' எனச் சிறப்படை கொடாத்தா விதந்தோதப்பட்பிராப்பதால், சிங்கை நகர் பொங்கியழொம் திரையொலியையாடயை சமாத்திரக் கரையோரமனெ்பதா நிதர்சனமாயிற்றா. அவ்வாறமைந்தாள்ளவிடம் வல்லிபாரக் கோயிலசை் சார்ந்த கடலோரத்தில் மணற்றிடரிற் பாதைந்தா ஆங்காங்கா கிடக்கும் அனகே பாரிய கட்டடங்களாலும் வலியாற்றா வலிவாற்றா உறாதி பறெ்றொளிர்கின்றவனெ்க.." (யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம் 235-236). சாவாமி ஞானப்பிரகாசரின் கராத்தாம் இதாவே.

2. பாகழ்பறெ்ற மாஸ்லீ ம் பயணியான இபின் பத்தூதா தனதா கறிப்பாகளில் ஆரிய மன்னனை 'இலங்கையின் சாலதானனெவாம்', பல கப்பல்களாடன் விளங்கிய கடற்படயைை அவன் வதை்திராந்ததா பற்றியாம் தரிவித்திராக்கின்றான். வலிய கடற்படயையை வதை்திராந்த ஆரியமன்னர்கள் தலநைகரான சிங்கைநகரதை் தாறமைாகத்திற்கண்மயைில் தான் வதை்திராக்க வணேடாம். இவ்வகயைில் நல்லூரவைிட வல்லிபாரமே தாறமைாகப் பொலிவா மிக்கதொரா நகர்.

கலைாயமாலை நல்லூரினை 'நல்லமைூதூர்' என அழகை்கின்றதா. நல்லூரின் தொன்மயைினை இதா சாட்டிக் காட்டாகிரதா. மாதலாம் இராசநே்திர சோழன் காலத்திலயேே நல்லூர் ஓர் ஆலயமமைந்த பானித ஸ்தலமாக விளங்கியதை அறிய மாடிகின்றதா. யாழ் கோட்டயைிலிராந்தா பறெ்பட்ட மாதலாம் இராசநே்திர சோழனின் கல்வடெ்டொன்றபை் பற்றிய ஆய்வாகளை ஏற்கனவே கலாநிதி கா.இந்திரபாலா நடத்தியாள்ளார். இதா பற்றிக் கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலம் பின்வராமாறா கறாகின்றார்: "...இக்கல்வடெ்டில் தானத்தை அளித்தவராக சாந்தன் காணப்படாகின்றான். நல்லூரிலமைந்த இந்தாக் கோயிலாக்கா இவன் அளித்த மிராகங்கள் இதில் கறிப்பிடப்பட்டாள்ளன..." ('சிந்தனை'- யாழ் பல்கலைகை்கழகக் கலபைீ ட வளெியீ டா; ஆடி 1984, பக்கம் 121).

ஏற்கனவே பாகழ்பறெ்றா விளங்கிய தொன்மை வாய்ந்த நல்லூரசை் சிங்கைநகரனெ அழதை்திராப்பார்களாவனெ்பதா சந்தகேத்தாக்காரியதா. இவற்றயைிலெ்லாம் நாேக்காம்பாேதா நல்லூராம், சிங்கைநகராம் இராவறோன நகரங்களனெ்பதே ஏற்கக்

க□டியதாகப் படுகின்றது.

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□:□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□!

கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலம், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் போன்றவர்களின் கருத்துப்படி யாபாபட்டுன எனக் □றுவது நல்□ரயே. "...யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் (சிங்களநூல்கள் யாபாபட்டுன எனக் □றுவன) என்பதும் நல்□ரயே குறித்தது எனலாம்". ('யாழ்ப்பாண இராச்சியம்', கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலம்; ஈழமுரசு 25-06-1994). மலேும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், எஸ்.டபிள்யு.குமாரசுவாமி போன்றவர்களின் கருத்துப்படியும் சிங்களவர் நல்□ருக்கு வதைத்த 'யாப்பநே', 'யாப்பா பட்டுநயே' பின்னர் யாழ்ப்பாணமாக மருவியதனெ்பதையறியலாம். "..வண. ஞானப்பிரகாச சுவாமியவர்களும் இடப்பயெர் ஆசிரியராகிய திரு.எஸ்.டபிள்யு.குமாரசுவாமியவர்களும் யாழ்ப்பாடியின் கதை பூனைந்துரயைனெவும் இது போன்ற கதைகள் வயாபாடலிலும், தஷிண கலைாய பூராணத்திலும் மலிந்து கிடக்கின்றனவனெக் □றியதோடு, அந்தகக் கவி வீ ரராகவன் உண்மசை் சரிதயை யாழ்ப்பாடி தலயைில் வபைவமாலகை்காரர் கட்டி வதை்தாரனெவும், அப்படியொருவன் இருக்கவுமில்லை, யாழ்ப்பாணம் பரிசிலாக ஓருவருக்குக் கொடுக்கப் படவில்லயைனெவும், சிங்களவர் நல்□ருக்கு வதைத்த 'யாப்பநே', 'யாப்பா பட்டுநே'யனெ்னும் பயெரே பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணமனெ மருவியதனெவும், யாழ்ப்பாணன் கதயைை எமது பூலவர்கள் உருவகப்படுத்தி வதை்தார்களனெவுங் □றுவர்.."('யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்', சவி.இராசநாயகம்; பக்கம் 253).

மூதலியார் இராசநாயகம் , கலாநிதி க.சவி.நடராசா போன்றவர்களின் கருத்துகள் மலேுள்ள கருத்துக்கு மறுறுமதெிரானது. யாழ்ப்பாணப்பட்டினம் என்ற தமிழ்ப் பயெரின் சிங்களத் திரிபே 'யாப்பாபட்டுநே' என்பதே இவர்களது கருத்து. "...சிங்களப் பூலவரொருவர் தங்காலயைில் எழுதி வதை்த நூலில் கண்ட 'யாப்பாபட்டுநே'யனெ்னும் பயெரை யாழ்ப்பாணவாசிகள் எவ்விதமாயறிந்தமதை்துக் கொண்டனரனெ்பது ஆச்சரியம். 'யாப்பாபட்டுநே'க்கும், நல்□ருக்கும் கருத்துப் பொருத்தமிருந்தாலும் மூந்திய பயெரை நல்□ருக்கிட்டு வழங்கவணே்டிய அவசியமில்லை. நல்□ரனெ மறுகாலத்தில் தமிழர் சிங்கள நாட்டிலிட்டு வழங்கிய ஊர்ப்பயெர்களை இன்றும் அவ்வண்ணமே

நல்லரனெ அழகைக்ஞ் சிங்களவர், யாழ்ப்பாணத்திலிரக்கம் நல்லரனென்ம் பயெரசை் சிங்களமாக மாற்றி வதை்தாரனெ்பத விந்தயைே. யாழ்ப்பாணத்திலள்ள சிங்களப் பயெரடயை ஊர்களையங் காணிகளையந் தமிழர்தமிழ்ப் பயெராக்காத விட்டத அதினம் விந்தயைே. இனிப் 'பட்டந' என்பத சிங்கள மொழியா? பட்டினமனெ்னந் தமிழ் மொழியின் சிதவைனெ்பதபை் பள்ளிச் சிறவரமறிவாரே. ஆகயைால் யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் என்னந் தமிழ்ப் பயெரயைே 'யாப்பாபட்டநே'யனெ்ச் சிங்களவர் சிததை்த வழங்கினர் என்பத தளெிவாகம்.." (யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம்'-மதலியார்.செ.இராசநாயகம்; பக்கம் 254).

இப்பிரச்சினபைற்றிய கலாநிதி க.செ.நடராசாவின் கரத்தம் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வணே்டியத. இவர் இத பற்றி நல்லதொர விளக்கத்ததை் தந்தள்ளார். "....சிங்களப் பயெராகக் கரதப்பட்ட 'யாப்பாபட்டன' என்பத 'யாபா' என்ற பதமம், 'பட்டன' என்ற பதமம் இணைந்த சொற்கட்டாகம். 'பட்டன'வனெ்பத தமிழிலே பட்டினம் என்ற வழங்கம் தறமைக நகரத்தகை் கறிக்கம் சொல்லின் திரிபாகம். அச்சொல் தமிழிலசேங்ககால இலக்கியத் தொகதிகளள் ஒன்றான பத்தப்பாட்டில் பட்டினப்பாலை என்ற பாடலில் உபயோகிக்கப்பட்டள்ளத. இத கிறிஸ்தவக்க மறப்பட்ட சிங்களச் சொல் என்ற கொள்ள எள்ளளவம் இடமில்லை... ..யாவா என்பத யாபா என மரவி வந்தத என்ற கரத்தம் ஏற்றக்கொள்ளக் கடியதாயில்லை. அதனால் யாபா என்பத ஜாவா என்பதன் தமிழ் உரவம் என்ற கரதமடியாத. அன்றியம் அத ஜாவா என்பதன் சிங்கள வடிவமமன்ற. ஏனனெில் சிங்கள இலக்கியங்களில் ஜாவாவை யாபா என்ற கறிப்பிடம் வழக்கம் என்றம் இரந்ததில்லை...அதனால் யாழ்ப்பாணப்பட்டினம் என்ற பயெரகை் கொண்டே சிங்களப் பயெரான 'பாப்பாபட்டநெ' என்ற பயெர் பனயைப்பட்டிரக்கிறத என்பதே பொரத்தமான மடிவாகம்." ('யாழ்ப்பாணம் என்ற பயெரின் காரணங்கள்' - கலாநிதி.க.செ.நடராசா;' 'தமிழரோசை' 11-11-1993).

மறே்படி கட்டரயைில் க.செ.நடராசா தந்த மடிவிற்காதாரமாக இன்னமொர காரணத்தயைம் மன்வகை்கிறார். "..மலேம் ஊர்ப்பயெர்களை மற்றொர மொழியிற் பயெர்த்த அவ்வரவர்களால் உபயோகிக்கப்படம் வழக்கம் நடமைறயைில் இரப்பதில்லை. யாழ்ப்பாணத்த நல்லரை அதன் சிங்கள மொழி பயெர்ப்ப என்ற கரதப்படம் 'யாபனே' என்ற பதத்தால் வழங்காத ஏன் 'நல்லரவ' என்ற வழங்கி வழங்கி வரகின்றார்கள் என்பத விளங்கிக் கொள்ள மடியாததாகி விடம்... எனவே 'யாபனே' என்பத தமிழில் யாழ்ப்பாணம் என்ற கறம் பயெரின் சிங்களத் திரிபனெ்றே கொள்ள வணே்டம்..." ('தமிழரோசை'; 11-11-1993).

மயில்வாகனப் பலவரின் யாழ்ப்பாண வபைவமாலை (மதலியார் கல.சபாநாதன் பதிப்பித்ததற்) அந்தகக் கவி வீ ராகவனனெ்னம் யாழ்ப்பாணன் யாழ்பாடிப் பரிசற பறெ்றதால் ஏற்பட்ட பயெரே யாழ்ப்பாணம் என எடத்தச் சொல்லம். "..அக்காலத்திலே சோழ நாட்டிலிரந்த இரண்டற கண்ணங் கரடனாகிய கவி வீ ராகவன் என்னம் யாழ்ப்பாணன் சங்கடக நகரிலிரந்த அரசாட்சி சலெத்தம் வாலசிங்கமகராசன் பரேிற் பிரபந்தம் பாடிக்கொண்டற பரேய் யாழ் வாசித்தப் பாடினான். அரசன் அதகை் கடே்டற மிக்க சந்தரோஷம் கொண்டற அவனக்கப் பரிசிலாக இலங்கயைின் வடதிசயைிலள்ள

மணற்றிடல் என்னும் இந்நாட்டகை கொடுத்தான். யாழ்ப்பாணன் இதற்கு யாழ்ப்பாணம் என்ற பயெரிட்டு..." ('யாழ்ப்பாண வபைவமாலை'; பக்கம் 25).

மயில்வாகனப் புலவர் கறும் 'சங்கடகநக'ரனெ்பது சிங்கை நகரகை் கறிக்கும்னெ்பதே முதலியார் இராசநாயகத்தின் கருத்தாகும். "..சிங்கைநகர் என்னும் பயெரை மயில்வாகனப் புலவரோ அவருக்கப் பின் ஏடழெுதியவர் எவரோ, 'சங்கடகநகர்' என்று வபைவமாலையில் மாற்றி விட்டனர். உக்கிரசிங்கன் காலத்தில் 'சங்கடகநகர்' என்னும் நகர் கனவிலும் அறியப்படாததொன்று." ('யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்'; பக்கம் 29).

"..பின்வந்த யாழ்ப்பாணத்தரசர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட நல்களிலலெ்லாம் அவ்வரசர்கள் சிங்கை நகரிலிருந்து அரசாண்டார்களனெக் கறியிரும்பதால், உக்கிரசிங்கன் தன்னிராசதானியசை் சிங்கைநகருக்கு மாற்றினானனெ்று கறுவதே பொருத்தமுடதை்தாம். சிங்கை நகரே பிற்காலத்தில் 'சங்கடக நக'ரனெத் திரிந்திருக்க வணே்டும்" ('யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்'; பக்கம் 235).

'யாழ்ப்பாண சரித்திரம்' என்ற மற்றுமொரு நலினதை் தந்த ஆசிரியர் ஆ.முத்துதம்பிப்பிள்ளை என்பவரின் கருத்துப்படி கி.மு.2 ஆம் நற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஏலலேசிங்கனனெ்ற மன்னன் அந்தகனான யாழ்ப்பாடி என்பவனிற்கு்க் கொடயைாக வழங்கப்பட்ட நிலமே யாழ்ப்பாணம் என்பதாகும். அதற்காதாரமாக அவர் தனிப்பாடற் திரட்டில் கானப்படும் பின்வரும் பாடலகை் காட்டுவார்:

"..நரை கோட்டிளங்கன்று
நல்வளநாடு நயந்தளிப்பான்
விரையெட்டு தார்ப்பூயன்வறெ்
பீ ழுமன்னனெ தவேிரும்பிக்
கரயைோட்ட மாக மரக்கலம்
பரோட்டுனகை் காணவந்தாற்
திரை பரோட்டிருந்தனை யலேலே
சிங்க சிகாமணியே.."

இப்பாடலின் யாப்பகை் கொண்டு இது கி.பி.3 ஆம் நற்றண்டிற்கும் பிற்பட்டதனெ்று க.சவி.நடராசா கருதுவார். இலனகக்கயின் வடபுறத்துலிருந்து மணற்றிடரினதை் திருத்தி வளமாகக்கியவன் விபீ டணனிடம் யாழ்வாசிக்கும்மொருவனே என்பதை வயைாபாடல் கறும்.

ம.க.அந்தனிசிலுமி இதுபற்றி நல்லதொரு கட்டுரையினை வீரகேசரியில் எழுதியுள்ளார். அதில் அவர் மரவகைப் பாணர்களில் ஓருவரான யாழ்ப்பாணர் வாழ்ந்த இடமே யாழ்ப்பாணமாயிற்று என்று சொல்வார். ",,தமிழருள் பழமை சாதியினரான பாணர் மரவகையினராவர். அவர்களுள் ஓரு பிரிவினரே யாழ்ப்பாணர் என்பதாம். தமிழரின் பழமை இசைக்கருவிகள் மரன்று. அவை யாழ்,கூழல், மூழவு என்பன. இவற்றில் யாழ் மீட்டிப் பாடிடும் பாணரே யாழ்ப்பாணர் என்ற பெயரைப் பெற்றனர். காலப்போக்கில் அது சாதிப்பெயராக மாறியது. எனவே யாழ்ப்பாணர் என்பது சாதிப்பெயராகும்....அவ்வாறு தமிழ்ப் பெருங்காப்பியங்களிலும் இலக்கியங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கும் யாழ்ப்பாணர் என்னும் சாதியினரில் ஓரு பகுதியினர் இலங்கைத் தீவின் வடபகுதியில் வாழ்ந்த இடமே யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரைப் பெற்றது." ('வீரகேசரி; 9-12-1990).

*1இது பற்றி மூதலியார் கூலசபாநாதனும் கருத்துத்தெரிவித்துள்ளார். "..யாழ்ப்பாணம் எனும் பெயர் 15-ஆம் நூற்றாண்டுச் சிங்கள நூலிற்றான் மூதன் மூதற் காணப்படும். 14-ஆம் நூற்றாண்டிறுதியில் இருந்தவராகக் கருதப்படும் அருணகிரிநாதர் 'யாழ்ப்பாணாயன் பட்டின மருவிய பெருமாளே' எனக் கூறிப்பிட்ட இடம் யாழ்ப்பாணத்தையே கூறித்ததனென்றும், அதனால் யாழ்ப்பாணம் எனும் பெயர் தமிழ்ப் பெயரெனவுங் கொள்வர் ஓரு சாரார். அருணகிரிநாதர் கூறித்த இடம் எருக்கத்தம்பூரியூர் என்பாருமுளர். எங்ஙனமாயினும், அருணகிரிநாதர் கூறிப்பிட்ட தலம் ஈழநாட்டின் கண்ணதேயெனெ்பது வலியுறுனின், யாழ்ப்பாணம் எனும் சொல் சிங்களப் பெடியாகப் பிறந்ததெனுங் கொள்கை வலியிழந்துபடும்." [மூதலியார் கூலசபாநாதன் பதிப்பித்த 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை'; பக்கம் 24 , அடிக்குறிப்பு.]

இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் பொழுது பின்வரும் முடிவுக்கே வர முடிகிறது. நல்லூர் என்பதன் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பான 'பாப்பாபட்டுநே' என்பதிலிருந்து வந்த பெயரே யாழ்ப்பானம் எனப்திலும் பார்க்க , யாழ்ப்பாணம் என்ற தூய தமிழ் சொல்லின் சிங்களத் திரிபே 'யாப்பாபட்டுநே' என்பதே பொருத்தமுடையதாகப் படுகின்றது. 'பாப்பாப் பட்டுநகேக்கும் நல்லூருக்கும் கருத்துப் பொருத்தமிருந்தாலும், முந்திய பெயரை நல்லூருக்கிட்டு வழங்க வணேட்டியதில்லை' என்ற மூதலியார் இராசநாயகத்தின் கூற்றே ஏற்கக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. மலேும் அவரே பிறிதோரிடத்தில் சுட்டிக் காட்டும் '..மலேும் கி.பி.9 ஆம் நூற்றாண்டு மூதல் 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கிடையே இத்துறையில் வந்திறங்கிய மலேதை்தயே மூஸ்லீம் பிரயாணிகளும் 'ஜப்பா', 'ஸ¤ப்பா'வனெ அத்தொனிப்படவே கூறியிருக்கின்றனர்..."('யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்'; பக்கம் 255) என்ற கூற்றும் கவனத்தில் கொள்ளப்படவணேட்டியதே.

மலேும் கலையமாலையில் வரும் பின்வரும் பாடலும் யாழ்ப்பாணத்தையும் நல்லூரையும் பிரித்துக் கூறுவதும் கவனிக்கத் தக்கது.

"..மார்ப்பனாம் பூவனகேவாகு

நலமிகுமு் யாழ்ப்பாண நகரி
கட்டுவித்து, நல்லகைக்குலவிய
கந்தவடேக்குக் கோயிலும்
பூரிவித்தானே..."

இவற்றிலிருந்து இறுதியாக நாம் வரக் கூடிய முடிவு இதுதான். நல்லூரும் சிங்கை நகரும் இரு வறோ வறோன இராஜதானிகள். இரு வறோன நகரங்கள். 'யாப்பாப்பட்டுநே'யனெ்பது யாழ்ப்பாணத்தின் சிங்களத் திரிபே. நல்லூரின் சிங்கள மொழியெர்ப்பான 'யாப்பாப்படுனே'யினின்றும் யாழ்ப்பாணம் என்னும் பயெர் வந்ததனெ்பது பொருத்தமற்றதாகவே படுகின்றது.

*1 'நல்லூர் ராஜதானி' நூலில் இப்பகுதித்தவறி விட்டது. இங்கு சரேத்துள்ளோம்.

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□:□□□□□□□□ □□□□□□□□:□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□!

நல்லூர் இராஜதானியின் நகர அமபை்பு பற்றிய தகவல்கள் வகெு அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. நல்லூர் ராஜதானியின் முக்கிய பகுதிகளாக ஆலயங்கள், சந்தை, அரச மாளிகைகள், தொழிலாளருக்குரிய பகுதிகள், குருக்கள், பூேர் வீ ரர், வணிகருக்குரிய இருப்பிடங்கள், நகரசை் சுற்றியமைந்திருந்த மதில், நகரசை் சுற்றி அமைந்திருந்த ஏனயை கோட்டகைள் என்பவற்றகை் குறிப்பிடலாம். பிரபலமான முருக ஸ்தலமாக விளங்கிய நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலயத்தபை் பற்றிப் பூேர்த்துகயேரின் நூல்களான Conquest of Ceylon, Early Christianity in Ceylon பூேன்ற நூல்களில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. Conquest of Ceylon நூலினை எழுதிய குவறோஸ் சுவாமிகளின் (Queroz) குறிப்புகளின்படி நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆலயம் யாழ்ப்பாணத்திலயேே பரெிய கோயிலாக விளங்கியதையும், இக்கோயிலசை் சுற்றி நடெுமதில்கள் அமகை்கப்பட்டிருந்ததையும் அறிய முடிகிறது. மலேும் மறே்குறிப்பிட்ட நூல்களின்படி மறே்படி கந்தசுவாமி ஆலயம் தற்பூேது காணப்படும் கிறித்தவ ஆலயமுள்ள

பகுதியிலயேயேிருந்தது என்பதயைும் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

யமுனாரிக்கூச் சலெ்லும் ஓழுங்கயைில், அதற்கண்மயைில் காணப்படும் கட்டடச் சிதவைுகள் இப்பரிய கோயிலின் மதிலினசை் சரே்ந்ததனெ்பதயேனெ்று கலாநிதி கந்தயா கணுராசா கூறுவார் (வீரகசேரி 15-08-93).

யாழ்ப்பாண வபைவமாலை முதலாவது சிங்கயைாரியராசன் நல்லூரில் இராதானியை அமதை்தது பற்ிப் பின்வருமாறு கூறும்.

"..சோதிடர்கள் தரே்ந்து சொல்லிய நன்முகூர்த்தத்தில் அஸ்திவாரம் போட்டு, நாலுமதிலும் எழுப்பி, வாசலும் ஓழுங்காய் விடுவித்து மாடமாளிகைகளும் கூட கோபுரங்களும், பூங்காவும், பூங்காவன நடுவிலே ஸ்நான மண்டபமும், மும்பாடகை் கூபமும் உண்டாக்கி, அக்கூபத்தில் யமுனாநதித் தீர்த்தமும் அழபை்பித்துக் கல்ந்துவிட்டு, நீதி மண்டபம், யானபை்பந்தி, கும்திரபை்பந்தி, சனோவீரர் இருப்பிடம் முதலிய அனதை்தும் கட்டுவித்து, தன்னுடன் வந்த காசியிற் பிரமகுல திலகரான கங்காதர ஐயரும், அன்னபூரணி அம்மாள் என்னும் அவர் பத்தினியும் வாசஞ் சயெ்வதற்கு அக்கிரகாரமும் உண்டாக்கிக் கீழ்த்திசகை்கு பாதுகாப்பாக வயிலுகந்த பிள்ளையார் கோயிலையும் மறே்நிசகை்கு வீரமாகாளியம்மன் கோவிலையும் வடதிசகை்கு சட்டநாதசேுவரர் கோவில், தயைல்நாயகியம்மன் கோவில், சாலவைிநாயகர் கோவிலையும் கட்டுவித்துது் திலகவதியார் என்னும் பத்தினியாருடனே கிரகப் பிரவசேஞ்சயெ்து வாழ்ந்திருந்தான்..." (யாழ்ப்பாணவபைவமாலை; பக்கம் 27).

யாழ்ப்பாண வபைவமாலயைின் 'உதயதாரகை"ப் பிரதியின்படி 'தனெ்றிசகை்கு்க் கலைை விநாயகர் கோவிலையும்' மறே்படி மன்னன் அமதை்ததாக அறியக் கிடக்கின்றது. மறே்படி வபைவமாலயைாரின் கூற்றில் மிகுந்துள்ள வரலாற்று நறெியின்மயைபை்பற்றி ஏற்கனவே பார்த்திருந்தோம். சிங்கயைாரியன் நல்லூரயைல்ல, சிங்கை நகரயைே முதலில் தலநைகராக்கினான் என்பதே பொருத்தமான நிலபை்பாடாகும். முதலியார் இராசநாயகத்தின் 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்' நல்லூர் இராஜதானியபை் பற்ிப் பின்வருமாறு கூறும்:

"..கனகசூரியன் தன் புத்திரர்களுடனுஞ் சனேகைளுடனும் யாழ்ப்பாணம் வந்து, விஜயபாகுவுடன் போர் புரிந்து அவனகை் கொன்று தான் அரசனாகி நல்லூரிலிருந்து அரசாண்டான். தன் பழயை ராஜதானியாகிய சிங்கநைகர் அழிந்து காடாய்ப் போந்தால், நல்லூர் பலவளங்களாலுஞ் சறெிவுற்றிருத்தலகை் கண்டு அதனயைே பூதுக்குவான் வளநை்து, இராசவீதிகளும், அரண்மனகைளும், அவற்றசை் சூழ்ந்து கும்திரபை்படை, யானபை்படகை் கொட்டாரங்களும், நறுமணங்கமழும் சவெ்விய மலர் பொலிந்திலங்கும்

சிங்காரவனமும், படாலும், பரூத்தி நாலாலும், நூணணிய தொழில் பூரமகளிரூகக்கைளும், பலவகை அணிநலஞ் சிறந்த சாளரங்களோடு கூடிய மாளிகைளும், தச்சர், கொல்லர், ஓவியக்காரர், தட்டார், இரத்தின வணிகர், பூலவர், இசை நூல்வல்ல பாணர், இவர்களிற்கு வவெ்வறேிரூகக்கைளும், உயர்கூடி வணிகர் வாழ் மாளிகை மறுகுகளும், வதேமோதுமந்தணர் மந்திரங்களும், உழுவித்துண்ணுங் காணியாளரோங்கிய மாடங்களும், மருத்துவர், சோதிடர் வாழும் வளமனை வீதிகளும் உழுவித்துண்போரூகக்கூதவி பணடு உழுதுண்டு வாழ்வார் கூடிகளுமாகிய இவைகளை வறேுவறேு தரெுகக்களிலமபை்பித்து 'இந்திரன் நகரோ, கூபரேன் நகரோ' எனக் கண்டார் வியப்பூறக்கவின் பொலிந்திலங்கும் நல்லூரை நல்லூராக ஆக்கினான்..'(யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்; பக்கம் 76-77).

கனகசூரிய சிங்கையாரியனின் பூத்திரனான சிங்கபை் பரராசசகேரன் காலத்து நல்லூரபை் பற்றி மூதலியார் இராசநாயகம் பின்வருமாறு கூறுவார்:

"...கனகசூரியனுக்கூப் பின் அவன் மூதற் கூமாரன் சிங்கபை் பரராசசகேரன் என்னும் நாமத்தோடு கி.பி.1478இல் அரசனானான். இவனே சிங்கையெனும் பயெரி மூதன் மூதல் தலபை் பயெராக அமதை்தவன். இவன் தந்தயினுஞ் சிறந்தவனாய் நக்ரிற்கு வடபாலில் சட்டநாதர் திருத்தளியயும் தனெ் திசயைில் கலைாயநாதர் கோயிலயும் கூணபாலில் வயிலுகந்த பிள்ளையார் ஆலயத்தயும் கூடதிசயைில் வீரமாகாளியம்மன் திருபதியயும் கட்டுவித்தூத் தன் தலநைகரை மூனன்னயினுமணிபறெ விளங்க வதை்தான். கந்தசுவாமி கோயில்றகண்மயைில் ஓர் ஏரி அமபை்பித்து, யமுனா நதியின் திவ்விய தீர்த்தத்தகை் காவடிகளிற் கொணர்வித்து அவ்வரேிக்கூள்ளே பயெ்வூத்து, அதனை யமுனயைரேி (யமுனாரி) எனப்பயெர் தந்தழதை்தான்.." (யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்; பக்கம் 77).

நல்லூர் இராஜதானியபை் பொறூத்தவரயைில் பல்வறேு ஆவணங்களை நூணுகி ஆராய்ந்த மூதலியார் இராசநாயகம் வந்தடநை்த மூடிவே ஏற்கக் கூடியதாகவுள்ளது. சணெ்பகப்பரெுமாள் என்ற சபுமல் கூமாராயாவின் படயைடெுப்பின்பாேது சிங்கநைகர் உட்பட யாழ்நகர் மூழுவதுமே அழிந்துவிட, அவன் நல்லூரில் பூதிய இராஜதானியை அமதை்தான். கோட்டயைில் ஏற்பட்ட அரசுரிமை காரணமாக அவன் விஜயபாகு என்பவனை நல்லூரில் பொறுப்பாக நிறூத்திவிட்டுச் சனெ்ற சமயம், மூனன்னர் சணெ்பகபரெுமாளிடம் தோற்றூத் தமிழகம் சனெ்றிரூந்த கனகசூரிய சிங்கையாரியன் தன்னிரு பூத்திரர்களான பரராசசகேரன், சகெராரசகேரனுடன் மீண்டும் படயைடெுத்து வந்து, விஜயபாகுவிடமிரூந்து மூனன்னர் இழந்த இராச்சியத்தை மீளக் கபை்பற்றிக் கொண்டது வரலாற்று நிகழ்வு. இவன் காலத்திலும், இவனது மகன் காலத்திலும் நல்லூர் இராஜதானி நகர அமபை்பபை் பொறூத்தவரயைில் பலமுக்கிய மாற்றக்களகை் கண்டது. நல்லூர் இராஜதானியாகியபின்னர் ஏற்பட்ட இந்த நிகழ்வுகளை, சிங்கநைகரும் நல்லூரும் ஒன்றனெ நினதை்தூக் கூழம்பியதால் தான் பாேலும் கலைாயமாலயையாரும் அதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு வபைவமாலயையினபை் படதை்த மயில்வாகனப் பூலவரும் சிங்கை நகரை இராஜதானியாக்கிய ஆரியமன்னன் காலத்தில் நடபைறெ்ற நிகழ்வுகளாக

எண்ணிவிட்டனர் போலும். அதிகமான வரலாற்றாய்வாளர்களும் மூதலியார் இராசநாயகத்தின் கருத்தினை ஏற்றுக் கொள்வதாலும், வடைவமாலையாரின் கூற்றில் காணப்படும் வரலாற்று நெறியின்மையினை மூதலியார் இராசநாயகத்தின் கருத்தே சீர் சயெ்வதாலும், அதுவே எனக்கும் சரியாகப் படுகிறது. இந்த அடிப்படையிலயேே நல்லூர் இராஜதானி பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்கலசை் சரியானதாக ஏற்றுக் கொண்டு கவனத்தை ஏனயை தகவல்களின்பாற் திருப்புவோம்.

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□:□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□!

நல்லூர் இராஜதானியில் அமைந்திருந்த ஏனயை பகுதிகளபை் பற்றி நூல்கள் கூறுவதசை் சிறிது பார்ப்போம். நல்லூர் இராஜதானியின் முக்கிய அமச்ங்களில் ஒன்றான நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலபை் பற்றிய பல மூரண்பாடான தகவல்கள் சரித்திர நூல்களில் காணப்படுகின்றன. கலைாயமாலையில் வரும் பின்வரும் பாடலசே ர்ச்சகை்குக் காரணம். " ..இலக்கிய சகாப்த மணெ்ணூர், றழெுபதா மாண்ட தலெ்லை,அலர் பொலி மாலை மார்பனாம் பூவனகேவாகு,நலமிகும் யாழ்ப்பாண நகரி,கட்டுவித்து நல்லகை்,கலுவிய கந்தவடேக்குக், கோயிலும் பூரிவித்தானே.." இப்பாடலில் வரும் எண்ணுற்றழெுபதை சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், வ.கும்ாரசாமி போன்றவர்கள் கி.பி.1248 ஆம் ஆண்டகை் கூறிக்கும்னெக் கருதுவார்கள். மறேப்படி பாடலில் உள்ள எண் என்பது ஆயிரத்தகை் கூறிக்கும்னெவும் ஆயிரத்துடன் நூற்றழெுபதகை் கூட்ட வருவது சகவருடம் 1170 என்பதும் இது கி.பி.1248ஐக் கூறிக்கும் என்பதும் இவர்களது கருத்து. டானியல் ஜோன் என்பவரின் கருத்துப்படி சகவருடம் எண்ணுறழெுபது என்பது கி.பி.948ஐக் கூறிக்கும் என்பதாகும். மூதலியார் இராசநாயகத்தின் கருத்துப்படியும் சகவருடம் 870 என்பது கி.பி.948ஐக் கூறிக்கும். இதில் வரும் பூவனகேபாகுவை ஆரிய மன்னனின் மந்திரியாகவும், நல்லகை் கோயிலகை் கட்டியவனாகவும் கலைாயமாலை, யாழ்ப்பாணவபைவமாலை போன்ற நூல்களில் கூறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் நல்லூர்க் கோயில் கட்டியத்தில் அதனகை் கட்டியவன் சிறிசங்கபோதி பூவனகேபாகு எனக் கூறிப்பிடப் பட்டிருப்பதை மறதை்து விட மூடியாது. இந்தச் சிறிசங்கபோதி பூவனகேபாகு என்பவனே கி.பி.1450இலிருந்து கி.பி.1467வரை நல்லூரை இராசதானியாக்கி அதிலிருந்து அரசாண்ட சப்பும்ல்கும்ாரய என்பவனாவான்.

கந்தயா கணராசாவின் கரத்தப்படி இந்த இரண்டு பவனகேபாகங்களையும் உண்மகைளாகக் கொண்டு அதற்கொரு விளக்கம் காணப்படிறுப்பதை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. முதல் பவனகேபாகுவை இவர் ஓரு தமிழ்ப் பயெராகவே மூடிவு சயெ்கின்றார்.

"..நல்லூர் கந்தசாமி கோயிலகை் கட்டியவர் பவனகேவாகு (தமிழ்ப் பயெர் வீ ரவாகு போல) என்பதற்கு வறேிரு ஆதாரங்களுமுள்ளன.." (வீ ரகசேரி 15-08-1993).

"எவ்வாறாயினும் கி.பி.948ஆம் ஆண்டில் பவனகேவாகு என்பவரால் முதன் முதலில் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில் கட்டப்பட்டது எனக் கொள்ளலாம். இவரை ஓர் அமசை்சரனெ வரலாற்று நூல்கள் சில கூறிப்பதால் சோழ அரசனின் அரசப் பிரதிநி அல்லது அமசை்சர் அவர் எனக் கொள்வதில் தவறில்லை" (வீ ரகசேரி; 15-08-1993) என்ற முடிவுக்கு வந்தபின் க.கணராசாவினால் இரண்டு பவனகேபாகுவுகளுக்கு இடயைில் சமரசம் சயெ்வததை் தவிர வறேு வழியில்லை. இதன்படி இருவறேு பவனகேபாகுவுகளால் இருவறேு காலங்களில் கட்டப்பட்ட நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயம் பாரத்துக்கயேரால் இடிக்கப்பட்டு மீன்றாவது முறையாகக் கட்டப்பட்டது என்ற முடிவுக்கே இறுதியாக இவரால் வர முடிகிறது. இவரால் கூறிப்பிடப்படுகின்ற வரலாற்று நூல்கள் உண்மயைில் யாழ்ப்பாண வபைவமாலை, கலைாயமாலை போன்றவயைே. இந்நூல்களில் கூறப்படுள்ள வரலாற்று நிகழ்வுகள் பல வரலாற்று நறெியின்றி அமநை்துள்ளன என்பது முதலியார் இராசநாயகமுடப்பட பல வரலாற்றாய்வாளர்களின் முடிவாகும். இந்தப் பிரச்சனயைில் முதலியார் இராநாயகத்தின் முடிவதே ேர்க்கரீ தியாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது.

"..பவனகேபாகு முதலரசனாகிய சகெராசனுடயை மந்திரியனெக் கலையாயமாலையும், அவனதே நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலகை் கட்டினானனெ வபைவமாலையும் கூறும். ஆனால் பவனகேபாகு நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலகை் கட்டினானனெ்னும் களே்வி வழக்குவரை உண்மயைாகலாம். களே்விப்பட்ட கலையாயமாலையார் நூலழெுத மூன்றுறு வருடங்களுக்குள் வாழ்ந்த பவனகேபாகுவை இன்னாரனெ அறிய முடியாமலோ, அன்றிச் சிங்களவரனெ்பதை மறதை்தது விட வணே்டுமனெக் கருதியோ, யாதினாலோ அவனை சகெராசனுடயை மந்திரியனெ அலங்கரித்து விட்டார். நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிற் கட்டியத்தில் ஸ்ரீ சங்கபோதி பவனகேபாகு எனப் பழுந்து கூறுவது கடே்கப்படுவதால் அதனை மறகை்க எவராலும் முடியாது." (யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்: பக்கம் 252).

இது இவ்வாறில்லாமல் கந்தயா கணராசா கூறுவது போல இரு பவனகேபாகுகளால் இருவறேு காலங்களில் நல்லூர் முருகன் கோயில் கட்டப்பட்டது உண்மயைாயிருந்தால் அது ஆச்சரியமானது. ஏனனெில் இருவருக்கும் பவனகேபாகு என்ற ஓரே பயெர் ஏற்பட்டது (அதுவும் இருவறேு இனங்களைச் சரே்ந்த) சாதாரணமாக ஏற்படக் கூடிய

நிகழ்வல்ல. அதற்கான சாத்தியம் அரிதானதே.

□□□□□□□□□□□ □□□□□□:□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□!

தமிழ் அரசர்கள் தங்களது இராஜதானிகளையே கோட்டைகளாக அமைப்பது பாதுகாப்புக் காரணங்களினால் ஏற்பட்ட வழக்கம். நல்லூர்க் கோட்டையைப் பற்றி யாழ்ப்பான வைபவமாலை, கலையமாலை, பேதத்துக்கயே மற்றும் கோகில சந்தேசே (கோயில் விடு தூது) போன்ற சிங்கள நூல்கள் ஆகியவற்றில் ஆங்காங்கே குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் தலைமறைவாகவிருந்துவிட்டு, மீண்டும் படையெடுத்து வந்த கனகசூரிய சிங்கையாரியனைப் பற்றி யாழ்ப்பாண வைபவமாலை பின்வருமாறு கூறும்: "....கனகசூரிய சிங்கையாரியன் மதுரையிற் சேர்ந்த பொழுது பாண்டிநாட்டைப் பகுதியாய் ஆண்ட சிற்றரசர் பலரும் சனேகைளையும் ஆயுதங்களையும் கொடுத்துவிட, அவன் சகல ஆயுதங்களுடனயேயாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்து, மறேக்கு வாசல் வழியாக நுழைந்தான்" (வைபவமாலை; பக்கம்:47) இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மறேக்கு வாசலனெ்பது நல்லூர்க் கோட்டையிம் மறேக்கு வாசலே என்பது வெளிடமலை.

இம்மறேக்கு வாசலைப்பற்றிப் பறங்கிகளின் படையெடுப்புப் பகுதியிலும் குறப்பட்டுள்ளது. "...யுத்தம் வாசற்பறுத்தநே நல்லூர்க் கோட்டையின் கோவிலுக்கு மூன்னதாகவிருந்த வளியையே இடமாக நியமித்துக் குறித்த நாளிலயே யுத்தத்தை ஆரம்பித்துப் பதினொரு நாளாக நடத்தினார்கள்" (வைபவமாலை; பக்கம் 70).

இந்த யுத்தத்தை பற்றிப் பேர்த்துகயேரின் குறிப்புகளும் விபரமாக விளக்குகின்றன. Conquest of Ceylon நூலில் வீ ரமாகாளியம்மன் கோவிலுக்கு அண்மையில் நல்லூர்க் கோட்டையின் மறேக்கு வாயில் அமைந்திருந்ததும், யுத்தம் நிகழ்ந்ததும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நல்லூர்க் கோட்டைக்கு வடக்கு வாயிலொன்று இருந்த விபரமும், அதற்குப் பாதுகாப்பாகச் சிவாலயமொன்று இருந்த விபரமும் வைபவமாலயில்

வரும் சுபதிட்ட மனிவர் கதையில் கறப்பட்டுள்ளன:

"...அவ்வாலயங்களில் வடமதில் வாயில் காப்பாக நின்ற சிவாலயம் ஒன்று மாத்திரமே சிவகடாட்சம் பெற்ற ஓருவனால் மூதன் மூதல் நிறவைறேும்" (வபைவமாலை; பக்கம் 53-54).

நகரின் கிழக்கு அல்லது தெற்கு வாயில்கள் பற்றிய குறிப்புகளை வரலாற்று நூல்களிலிருந்து என்னால் பெற முடியவில்லை. போர்த்துக்கயேரின் நூல்கள் போன்ற வரலாற்று நூல்களை இந்த விடயத்தில் மீ ண்டுமொருமுறை நுணுகி ஆராய வணேட்டுமெனெ்பது எனது அவா. அதன் மூலம் மலேும் பல உண்மகைள் கிடகை்கக் கூடும்.

□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□!□

போர்த்துக்கயேரின் நூல்களிலொன்றான Early Christianity in Ceylon (17th Centuray Narrative) நல்லூர் இராஜதானியிலமைந்திருந்த சந்தை பற்றியும், இச்சந்தையின் நடமைுறகைளை அரசன் தனது மாளிகையிலிருந்து பார்க்கக் கூடியதாகவிருந்ததையும் குறுகின்றது. இச்சந்தையே மூத்திரசை் சந்தையாகவிருக்க வணேட்டும். தமிழரசர் காலத்தில் சந்தையில் விற்கப்பட்டும் துணிகள் அரசாங்க மூத்திரயிடப்பட்டே விற்கப்பட்டு வந்தனவனெ்பதை அறியக் கூடியதாகவிருக்கின்றது.

"..தமிழரசர் காலத்திற்போலவே அரசாட்சி மூத்திரயில்லாத துணிகள் விற்கப்படமாட்டா. மூத்திரை கூத்துவதற்கும் ஓரு வரி அறவிடப்பட்டது. "(யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம்; பக்கம் 48). இதனால்தான் மூத்திரசை் சந்தை என்னும் பயெர் தோன்றியிருக்கலாம் போற்படுகின்றது.

□□□□□ □□□!

©Pathivukal.com

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

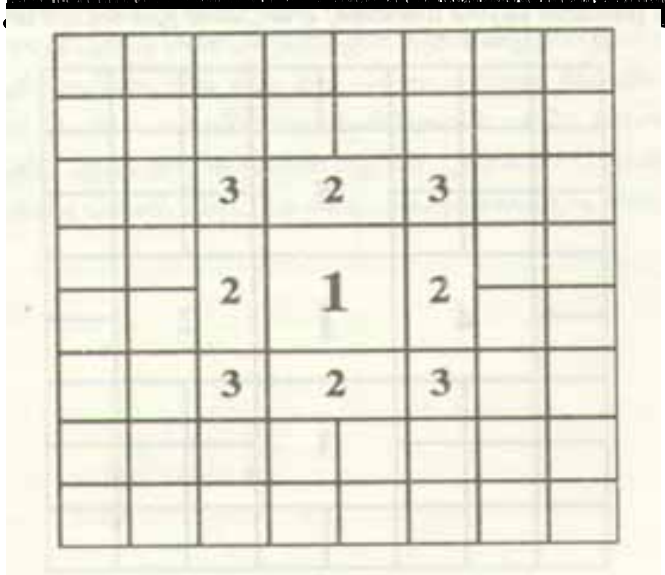

[redacted]

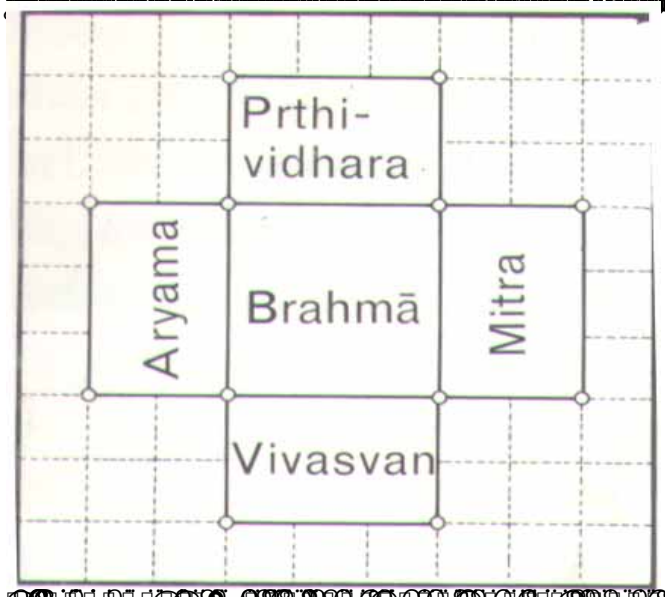

[redacted]!

[redacted]

[redacted]

[redacted]

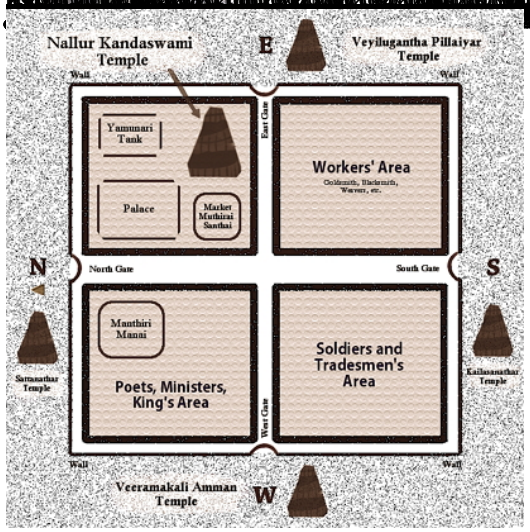

ngiri2704@rogers.com